

Kalazanczius=Isten ölelése

Találkoztam Istennel...

Volt egyszer egy kisfiú, aki feltétlenül találkozni akart az Istennel. Tisztában volt azzal, hogy az Istenhez vezető út nagyon hosszú, ezért az összes fellelhető dobozos kólát és csokoládét bepakolta hátizsákjába, elindult. Addig futott, amíg egy parkhoz nem ért, ahol megpillantott egy öreg nénit.

A néni egy padon ült, és a galambokat nézte, akik táplálék után kutattak a földön. A kisfiú leült a néni mellé a padra. Kinyitotta a hátizsákját, és már éppen ki akart venni egy dobozos kólát, amikor arra gondolt, hogy a néni biztosan nagyon éhes lehet. Ekkor fogott egy csokoládét, és odaadta a néninek. A néni hálásan elfogadta az édességet, és a fiúra mosolygott - csodálatos volt a mosolya.

A kisfiú még egyszer látni akarta a mosolyt, ezért kólával is megkínálta a nénit, aki újra rámosolygott, talán még sugárzóbban, mint előtte. A kisfiú majdnem kiugrott a bőréből. Egész délután a parkban maradtak, de egy szót sem szóltak egymáshoz.

Amikor besötétedett, a kisfiú elálmosodott, és úgy döntött, hazamegy. Már ment néhány lépést, amikor megállt, és visszafordult. Visszasétált a nénihez, és átölelte. A néni legszebb mosolyával ajándékozta meg.

Amikor a fiú hazatért, édesanyja különös mosolyt látott az arcán és megkérdezte:

„Mi jó történt ma veled, hogy ilyen boldog vagy?”

A kisfiú így válaszolt:

„Istennel ebédeltem, akinek csodálatos a mosolya.”

Amikor az idős néni hazaért, fia már az ajtóban várt rá. Megkérdezte, miért mosolyog, a néni így válaszolt:

„Istennel ebédeltem, aki sokkal fiatalabb, mint amilyennek gondoltam.”

Megölelni Anya és gyermek, találkozó barátok; vigasztaló ismeretlen; szerelmes kedves. Nagy ölelők: II. János Pál pápa, Pierre abbé, Damian testvér, Teréz anya.

Isten = ölelés

Kalazanczius ilyen ölelés, Isten ölelése a gyermekek, a szegény gyermekek felé. Ahogy Jézus ölelte magához a gyermekeket, és a gyermekekben az egész világot. Nemcsak tanította őket, de takarította a tantermeiket és a mellékhelységeket; a tányérmosogatás és koldulás is az életéhez, szolgálatához tartozott. Gyermekeket megölelni csak akkor tudunk, ha lehajolunk, vagyis kicsinnyé kell válnunk, ahogy Jézus tanítja. Ölelni: az **egyházban nevelve kicsivé válni**.

„Számталanszor elfog a vágy, hogy bár lennék inkább portás vagy ápoló bármelyik házban, mintsem jelenlegi hivatalomat kelljen viselnem, és Isten a tanúm, hogy valóban így van.” (EP I. 1516.)

Készen állok arra, hogy elfogadjam ölelését.

Ki az Isten?! Apád-anyád, gyermeked, kedvesed ölelése.